

Bogár László: Boldog Ausztria

2016 május 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez a sok száz évvel ezel?tt keletkezett mondás már akkor is arra utalt, hogy az a birodalom, amelynek Ausztria volt a központja, korábban is inkább a békés egyezkedést részesítette el?nyben a háborúval szemben.

Nagyjából egy évszázaddal ezel?tt Ausztria a birodalom összeomlásával a semmibe hullott. A történelmi tét az volt, hogy képes lesz-e ez az aprócska, jelentéktelen kis nemzetállam a „boldog Ausztriára” vonatkozó intelmet a drámai módon megváltozott helyzetben is beteljesíteni. Ma már elmondhatjuk, hogy ez nagyszer?en sikerült, de számos jel utal arra, hogy az eddig követett modell tovább nem nagyon alkalmazható. Egy egészen új konstrukcióra volna szükség, és a jöv? nagy kihívása éppen az, hogy a mai uralmi elitek szinte semmit sem értenek meg ennek a folyamatnak a történelmi természetéb?l. A múlt század els? húsz évében egyre nyilvánvalóbb módon elkerülhetetlennek látszott valamilyen „nagy német” egyesítés nyomán létrejöv? újabb birodalomba való integrálódás, ami aztán az Anschluss nyomán be is következett. Az osztrák elitek és a társadalom mindezt, mint az egyetlen lehetséges „realitást” kezelte, reménykedve abban, hogy az ennek fejében viselend? majdani esetleges történelmi büntetés nem lesz túl súlyos. És nem lett.

Bár egy évtizeden át szovjet megszállási övezetté vált az ország, de mindez nem járt a berendezkedésének megváltoztatásával, s?t az 1955-ös államszerz?dés a katonai blokkoktól való távolmaradás fejében egészen különleges státus elérését tette lehet?vé az ezt követ? harmincöt évben. Ennek a különleges státusnak a lényege az volt, hogy Ausztria egyfajta hatalomgazdasági zsilipként üzemelt. A Kelet és Nyugat birodalmi elitjei Ausztria fizikai testén keresztül bonyolították le nagy diszkréciót igényl? „intim laison”-jaikat.

A technológiailag érzékeny termékek rejtett adásvételét?l a laxenburgi „rendszerkutató” kutatóintézetnek álcázott globális hírszerz?i klubon keresztül a Creditanstalt Wien máig sem feltárt hatalomgazdasági tranzakcióiig tulajdonképpen sikert sikerre halmozott a Made in Austria politikai-ipari m?vek, amelynek magyar–osztrák megnyilvánulása az újabb K. und K., vagyis a Kreisky–Kádár együttm?ködési rendszer volt. Az elmúlt évszázadban minden kétséget kizáróan ez az új Ausztria legsikeresebb id?szaka.

A siker mögött a bels? politikai er?k rendkívüli m?gonddal összecsiszolt együttm?ködési rendszere épült ki. Bár Ausztria mintademokráciaként üzemelt, de mindenki tudta, hogy a választások kimenetelét?l (majdnem) függetlenül ugyanaz a pragmatikus hosszú távú stratégiai együttm?ködésre épül? rendszer m?ködik folyamatosan. És amikor a vasfüggöny lebontásának látványtechnikai t?zijátékával ez a korszak véget ért, a rejtett nagykoalíció joggal bízott abban, hogy a „rendszerváltás rendszerének” létrejötte Keleten nemcsak, hogy nem borítja fel ezt a módfelett gyümölcsöz? egyezséget, hanem éppen ellenkez?leg, újabb távlatait nyitja meg.

Így is lett, és most mutatkozott csak meg igazán, hogy Ausztria „helyismerete” a szó szoros értelemben aranyat ér! Az osztrák kereskedelmi- és pénzt?ke-struktúrák nemcsak saját pozíciójukat er?sítették meg, hiszen Németország és az Amerikai Egyesült Államok mögött mindenütt a harmadik legfontosabb partnerré váltak, de egyúttal mindezt a globális véleményhatalmi térben, mint hatalmas pozitív teljesítményt tudták „eladni”.

Ez a korszak mostanában egyszer és mindenkorra véget érni látszik. Ennek a konstrukciónak a globális hatalmi talapzata ugyanis arra a biztatóan formálódó eurázsiai együttm?ködési rendszerre épült, amelynek f?szerepl?je Európa, Oroszország és Kína. De a hanyatlóban lév? amerikai birodalom most éppen ezt a talapzatot kívánja szétzúzni, lévén, hogy ez a konstrukció a legf?bb riválisa. Európát a bevándoroltatás fegyverével, Oroszországot az ukrán polgárháborúval, Kínát pedig a gazdasági növekedése kikerülhetetlen lelassulásával járó feszültségeire épül? mesterséges hisztériakeltéssel próbálja meggyengíteni. De a birodalom cinikus, gátlástalan kiszolgálására épül? európai uralmi csoportokat, köztük az osztrák politikai struktúrákat mindez lehetetlen helyzetbe hozta. Egyáltalán értelmezni sem tudják azt, ami történik, de – ha esetleg mégis képesek lennének erre, akkor sem bátorságuk, sem becsületük nincs ahhoz, hogy stratégiai megoldást találjanak; s?t ahhoz sem, hogy elemi szinten kezelni tudják a kialakult tektonikai erej? feszültségeket.

Jörg Haidert – bár 1999-ben demokratikusan választották meg és lett a kormányzás részese – megbélyegezte a „demokratikus” Európa, amely önkényesen nemkívánatos személynek min?sítve Ausztriát, megzsarolta az országot: kis híján kizárta az Európai Unióból. Végül Haider 2008-ban luxus-BMW-je roncsai közt lelte halálát. Ma már egyre több jel utal arra, hogy az általa 1999-ben feltett kérdések nagyon is léteznek, másrészt pedig most ennél az 1999-es kísérletnél sokkal mélyebb és átfogóbb változásokra lenne szükség ahhoz, hogy Ausztria folytatni tudja történelmi sikerszériájának az elmúlt évszázad során felépült rendszerét. Ehhez azonban ma még elképzelhetetlen dimenziójú változásokra volna szükség.

Az osztrák kancellár látványos lemondása az els? lépés volt, és talán rövidesen kiderül, hogy képes lesz-e az elmúlt évszázad sikerországa belépni ebbe az új korszakba. Ausztria ennek nyomán oktatófilmszer? példa lehet

arra, hogy Európa vagy más lesz, vagy nem lesz.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló